

El debat necessari

Que la Costa Brava, la Costa Daurada i Barcelona estan sota el punt de mira dels terrorisme gihadista és, tristament, una realitat. A banda de la nostra tragèdia, han patit atemptats terribles països mediterranis com Marroc, Algèria, Tunísia, França, Líbia, Turquia o Egipte. S'ha salvat Itàlia, de moment.

Els atemptats exposen les nostres mancances: de seguretat, d'integració social i la nostra vulnerabilitat com a societat, però no existeix la seguretat absoluta, fins i tot en dictadures que neguen la llibertat. Cal fer autocrítica, detectar les nostres llacunes: aquests espais de les urbanitzacions que tenen pocs serveis i seguretat. Com es poden aconseguir desenes i desenes de bombones de butà sense que saltin les alarmes. Cal l'adaptació dels cossos municipals de seguretat al nou desafiament.

L'atzar i la inexperiència dels terroristes, i el bon fer de les forces de seguretat, ens ha salvat d'una tragèdia encara més gran. I cal l'autocrítica sense acarnissar-se amb el rival polític, i sense trobar-ho tot meravellós per amagar un debat necessari. Com a curiositat, dir que en un xat d'internet d'expatriats a l'estranger, aquests deien que una de les coses que més els sorprenia en tornar a casa, és la gran politització de la societat, no només en el debat d'idees, que és lògic, sinó en tots els aspectes de la vida. Això sembla positiu si implica una ciutadania activa, exigent i que reclama responsabilitats. No ho és, si allò que veiem és una societat teledirigida fins al punt més impensable: opinin vostès.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/09/03/debat-necessari/865396.html?utm_source=rss